

BOG

HESTEHULLERNE (/BOEGER/HESTEHULLERNE-ROMAN)

Af Tina Månsson (/forfattere/tina-mansson) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A46048539)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/hestehullerne-roman) for at anmelde [BASIS%3A46048539](#)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-roman&title=Hestehullerne)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-roman&status=Hestehullerne+https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-roman)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-](https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-roman&title=Hestehullerne)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-](https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-roman)

[roman&title=Hestehullerne\)](https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-roman&title=Hestehullerne)

[roman&status=Hestehullerne+https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-](https://litteratursiden.dk/boeger/hestehullerne-roman)

Tina Månssons moderne fortolkning af en egnsfortælling er en stærk debut med en original fortællestil.

TAGS:

[HUMOR \(/TAXONOMY/TERM/4563\)](#)

[KOLLEKTIVROMANER \(/TAXONOMY/TERM/22611\)](#)

[LIVET \(/TAXONOMY/TERM/6482\)](#)

[PROVINDEN \(/TAXONOMY/TERM/8611\)](#)

ANMELDELSE

01 mar.19

(/users/line-hoffgaard)

Af [Line Hoffgaard \(/users/line-hoffgaard\)](#)

Skribent

Tina Månssons moderne fortolkning af en egnsfortælling er en stærk debut med en original fortællestil.

I det lille lukkede lokalsamfund Næsset kan man gemme sig, men ikke blive væk. Sladder og fordomme trives, og enhver kæmper med sit. Historierne om Næssets skæbner fortæles af et kollektivt "vi" bestående af gamle mænd, der ser et og andet, vi andre ikke ser. De hjertegribende skæbnefortællinger danner tilsammen en egnsfortælling, hvor mennesker lever og dør side om side indenfor de rammer og muligheder, det lille troende samfund tillader. Tina Månsson leverer med 'Hestehullerne' en helstøbt debut i en sælsom tone og med en original fortællestil. Jeg spår, at den står stærkt i kapløbet om debutantprisen 2019.

"Det, vi har tænkt os at fortælle, omhandler de andre. Os kommer I med andre ord ikke til at lære at kende. Det eneste, I får at vide om os, er, at vi snart skal dø. Nogle mennesker går døden i møde med værdighed. Det gør vi ikke. Vi har kun et ønske om at undgå den, vende om og løbe den anden vej. Som om det skulle

et ønske om at undgå den, vende om og løbe den anden vej. Som om det skulle gøre nogen forskel. Døden har indtil videre ikke fået noget kønt frem i os, lad os sige det sådan. Vi har derfor intet behov for at beskæftige os med os selv [...] Så længe læberne bevæger sig, kan man vel konkludere, at vi stadig er i live, og det er jo dét, det hele handler om. At vinde nogle sølle dage eller uger mere – ved at fortælle”.

De gamle mænd beretter om den gamle menighedsrådsformand Niels Nielsen, som tror, han er skyld i et dødsfald og lever med skyldfølelsen i mange år, imens han venter på et tegn fra Gud. Og når Gud lader vente på sig, må lokalsamfundet træde til og bringe retfærdighed i tingene. I en anden historie hører vi om den unge præstevikar Esbern, som måske nok er lidt drikfældig, men samtidig et nyt frisk pust i det lille samfund. Da han hjælper den generte organist med at mærke kærligheden og udfri hans kødlige længsler, viser lokalsamfundet sig fra sin mindre pæne side med sladder og fordomme, hvilket sætter en brat stopper for næstekærligheden. I historien om Vagn, forlader hans elskede søster fødegården og dermed også ham for at blive gift, hvorefter Vagn, gården og dyrene går i forfald. Men når Vorherre lukker en dør, åbner han et vindue, og måske finder Vagn alligevel en mening med livet.

I 'Hestehullerne' møder vi mange skæbner, som hver især kæmper med deres, og det ender ikke altid lykkeligt. Historierne er på samme tid små afsluttede livsberetninger og en del af en større fortælling om et lokalsamfund. Skæbnerne bindes sammen gennem de gamle mænds fortællinger, hvor nogle skæbner også krydser hinanden undervejs. Synsvinklen med de gamle mænd, som forbliver usynlige og anonyme, bibringer en særlig foruroligende stemning. Man får en pirrende fornemmelse af at belure andre mennesker og at grave i deres mørkeste hemmeligheder.

Et hestehul er et hul i en revle, hvor der dannes en kraftig udadgående strøm, så man ufrivilligt kan blive trukket til havs. Et farligt fænomen, som de fleste nok vil forsøge at undgå, men som også kan vise sig at være den sidste udvej, når livet gør for ondt. Hestehullerne symboliserer dermed både i bogstavelig og overført betydning det at miste fodfæstet i livet. Dobbeltmoralen, hævn-gerrighed, misundelsen, nysgerrigheden, ja janteloven og lokalsamfundets uuttalte leveregler lever i bedste velgående på Næsset blandt jævne folk. Det tragikomiske lurer lige under overfladen.

Romanen udstiller, hvordan tilfældigheder og den kollektive selvtægt eller samfundsnorm om man vil, kan få afgørende betydning for et menneskes livsforløb. Sorg, skuffelser og uforløst kærlighed præger skæbnerne, men heldigvis er der også plads til næstekærlighed, håb og sammenhold i det troende lokalsamfund.

BOGDETALJER

Relateret indhold

Artikel